

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת צו

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

קדושת ימי המילואים

חצייה השני של פרשתנו עוסק בענין חינוך ומשיחת אהרן ובניו לתפקידם במשכן. מילוי ידם לכהונתם נעשה במשך שבעה ימים, החל מתאריך כג' באדר עד כט' באדר, ערב הקמת המשכן שהיתה ביום ראש חודש ניסן, ועל שם כך נקראו ימים אלו 'שבעת ימי המילואים'. על הנאמר בספר ישעיה: "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים כאור שבעת הימים", מצינו מחלוקת בדברי חז"ל: יש אומרים ש"כאור שבעת הימים" האמור כאן שיתגלה לעתיד לבוא, היינו האור הנפלא שה' ברא בשבעת ימי בראשית שהיה האדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו, ומפני הרשעים גנזו הקב"ה לצדיקים לעתיד לבוא. ויש אומרים ש"כאור שבעת הימים" האמור כאן שיתגלה לעתיד לבוא, היינו האור הנפלא שהאיר בשבעת ימי המילואים. וניתן לומר אשר שתי הדעות אמת, ובסגנון לשון חז"ל "אלו ואלו דברי אלקים חיים הן", וזאת על פי דברי המדרש (שיר השירים רבה ה, א): שמתחילה כשברא הקב"ה את עולמו היה העולם כל כך זך עד כדי כך שהשכינה הקדושה היתה שורה בו ממש באותה מידה שהיא היתה שורה בעולמות העליונים, ויתירה מזאת, עיקר שכינתה ודירתה היתה דוקא בעולם הזה. אולם חטאי הדורות סילקה מהארץ עד לרקיע השביעי, ומזמן אברהם אבינו החלה השכינה לשוב למטה אט אט, עד שכשהקים משה את המשכן זכה והורידה לארץ ממש. ולפי זה מתיישבות היטב זו עם זו שתי הדעות הנזכרות בפירוש מה שנאמר "כאור שבעת הימים": כי באמת עיקר האור הנשגב של השכינה הקדושה התגלה בראשית הבריאה בשבעת ימי בראשית, אלא שעל ידי חטאי הדורות הלך האור ונתכסה, והשכינה הלכה והתרחקה מאיתנו. אולם בשבעת ימי המילואים שקדמו להקמת המשכן שב אותו אור עצום להאיר בעולם, והשכינה חזרה לדירתה בעולם הזה. ולפי זה, יובן מה שציוה משה את אהרן ובניו: "ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם, כי שבעת ימים ימלא את ידכם... ופתח אהל מועד תשבנו יומם ולילה שבעת ימים, ושמרתם את משמרת ה'" (ויקרא ח, לג-לה). והיינו כי כדי שיצליחו אהרן ובניו לקלוט בנפשם את האור העצום שהאיר באותם ימים הוכרחו להימצא במשך כל אותם שבעת ימים במקום הקדוש ביותר בעולם - במשכן - ולעסוק בעבודת ה' יתברך ללא הפסק כלל. ומכך יש ללמוד עד כמה מחויבים אנו לקדש את כל מעשינו כדי שיואיל הקב"ה להשרות את שכינתו הקדושה בתוכנו, ובפרט בהגיענו לימי המילואים הקדושים עלינו לנצל כל רגע מהם עד כמה שניתן לעבודת ה' בלימוד התורה ועבודת התפילה ועשיית חסד, ובכך נזכה לקלוט בנפשנו, ולו מעט, מהאור הגדול והעצום שמאיר בהם.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

חינוך קדוש

הנפש האלקית בנויה מארבעה כוחות, וסימנם ארמ"ע - אש, רוח, מים, עפר. האש זה האהבה - "רשפי אש שלהבתיה" (שיר השירים ח'), הרוח זה הטהרה - "לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי" (תהלים נ"א), המים זה השמחה - המים מצמיחים כל דבר, העפר זה הביטול והענווה, כל זה יש בנפש האלקית. מי שיש בו את כל הארבעה האלה, אף פעם השכינה לא עוזבת אותו, כי הוא שמח, כי הוא אוהב, כי הוא צומח מיום ליום כמו המים שמצמיחים, והוא ביטול מוחלט. אבל כשנכנסים למוח חכמות חיצוניות, הם הופכים את אותם ארבעה יסודות לצד ההפוך מהקדושה, אש - כולו נהיה כעסן, רוח - הוא נהיה גאוותן, עפר - כולו נהיה כבד, אם כבר הוא בא לתפילה, הוא מגיע רק לקראת סוף התפילה. כי כאמור כשלומדים חכמות חיצוניות, החושים האלקיים הופכים להיות כבדים. לכן אדם שיש לו ילדים ישתדל לשלוח אותם למקומות שלומדים רק תורה. כשלומדים חכמות כלליות מטמאים את השכל, לכן צריך להתפלל אל ה' שמהתחלה, משעה שהילד נולד הוא יקבל חינוך על טהרת הקודש. כי לפעמים שמים את הילד בגן, ומתברר שהגנת לא נוטלת ידיים בבוקר, וא"כ כשהיא מאכילה את הילדים, האוכל הוא טמא. לכן יש להעדיף מעון עם מטפלות בעלות יראת שמים, נשות אברכים, שיש להן את הידיעה הבסיסית של נטילת ידיים וטהרה.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
20:19	19:33	18:41	ירושלים
20:16	19:31	18:39	תל אביב
20:18	19:33	18:41	חיפה
20:17	19:32	18:41	באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הכל נעלם!

הסיפור שלי קרה לפני מספר שנים כשהילדה שלי הייתה עוד תינוקת, יום אחד היא התחילה להרגיש לא כל כך טוב ולאחר שזה נמשך תקופה מסוימת החלטנו לקחת אותה לבדיקות בבית חולים.

לאחר שעשו לילדה סידרה של בדיקות בבית החולים קראו לנו הרופאים לחדר ואמרו לנו שלפי הממצאים שיש בידם כעת הם רואים מספר דברים לא טובים שיש לילדה, הם רואים שיש לה חיידק בדם, והם עוד רואים גם את הוירוס CMV וגם שהם רואים שיש לה את מחלת הנשיקה, מיד כששמענו את הממצאים אני ובעלי מפי הרופאים נבהלנו מאוד והחלטנו מיד לפנות למורינו ורבינו הרב יורם מיכאל אברג'ל.

למחרת בעלי נסע אל הישיבה של הרב "רב פעלים קול רינה" וחיכה בתור, וכשהגיע תורו פנה לרב וסיפר לו על הבעיה, והרב אמר לו בפשטות אין לה כלום! לאחר דברי מורינו הרב היינו מאושפזים בבית חולים עוד חודש ימים, אחרי חודש זימנו אותנו לאשפוז יום שבו הגיע פרופסור מיוחד שבדק את הממצאים של הילדה מכל הבדיקות האחרונות ואמר לנו כך: אני רואה שהיה חשש למחלת הנשיקה... הוא הביט בתוצאות של בדיקת הדם ואמר... לא, מחלת הנשיקה לא היה לה.

הרופא המשיך להתבונן בדפים שלפניו ואמר... אני רואה שהיה חשד גם ל CMV וגם את זה אני לא רואה! ו... אני רואה שהיה חשש חיידק בדם אבל גם זה לא היה כי כלום לא התפתח במעבדה... טוב... כנראה שכל מה שהיה לה זה מחלה ויראליות... וכך ראינו בעיניים גשמיות כיצד דברי הרב מתקיימים במלואם גם כשזה נראה כנגד כל הסיכויים.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

מהלכות לחם משנה

שאלה: חלת לחם שנחתכה ממנה חתיכה קטנה מאוד, האם עדיין אפשר להחשיבה חלה שלימה ולצרפה ללחם משנה לברך עליהם בשבת קודש? וכיוצא בזה, חלת לחם שנחרכה בתנור באופן שממקום אחד בחלה לא יאכלו כיון שנחרך ביותר, אולם החלה נשארה שלימה, האם אפשר לצרפה ללחם משנה?

תשובה: לכתחילה טוב ונכון לקחת חלות שלימות ללחם משנה, ובמקום שאפשר להשיג רק חלות שנחסר מהם מעט, יש אומרים שטוב להיזהר לקחת רק חלות שנחסר מהם חלק קטן מאד עד כדי שיעור אחד מארבעים ושמונה חלקים, והיינו עד קרוב לשתי אחוז חסרון מגודל החלה, ולא יתר על כך, ולמדו כן ממצות הפרשת חלה. ועל כל פנים לחם שחלקו האחד נאפה מאוד עד שנחרך ונשרף מחום התנור, הרי הוא נקרא לחם שלם, ואינו נחשב לחם חסר, וראה בתשובה שאח"ז.

שאלה: שתי חלות שנדבקו מעט בתנור בצדדים, כדרך שמצוי לפעמים במאפייה, האם מותר לברך עליהם לכתחילה בשבת או שמא אינם נחשבות שלימות?

תשובה: חלות שנאפו יחד בתנור, ונדבקו זו בזו, והפרידום בנחת זו מזו, ראוייה כל אחת מהן להצטרף להיות לחם משנה, ואין לחשוש מחמת שהפרדתן ניכרת בצדי החלות, משום שלהלכה נחשבות שלימות, ובפרט שהדרך להגישן כך לפני האורחים.

שאלה: מי שאין לו לחם שלם כלל כיצד יברך בשבת קודש?

תשובה: אם אין לו לחם שלם, ישתדל לקחת שתי פרוסות לחם, והם יהיו במקום "לחם משנה" זכר למן, ויברך עליהם, ובזה יקיים גם לחם משנה זכר למן.

שאלה: מי שיש לו לסעודת שבת רק חלה אחת, האם יבצע עליה או שמא עדיף שיחלקנה לשתיים לקיום מצות לחם משנה.

תשובה: הטוב והנכון יותר לברך על הלחם כשהוא שלם, וישתדל לצרף איזו עוגה או וופל וכיוצא בזה אם יש לו, ובזה יחשב ללחם משנה. ואם אין לו עוגה או וופל וכד', אם הלחם בא לפניו שלם יברך עליו כשהוא שלם.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

השינוי חל בסוסים

בימי נדודיהם רגילים היו רבי אלימלך מליז'ענסק ואחיו אבי זושא לבקר בלודמיר, כאן מצאו להם אכסניה בביתו של עני, מכניס אורחים.

לימים משנתפרסם טיבם בעולם, שוב עברו את העיר. הפעם לא הלכו ברגל ואף לא כבודדים, אלא מלווים המון רב.

יצאו עשירי העיר לקראתם והודיעו שהכינו אכסניה יפה אצל אחד העשירים. סירבו האחים ואמרו:

בלודמיר יש לנו אכסניה, עוד מימי "דלותנו". הלא בנו לא חל כל שינוי מאז, מן הראוי שנתאכסן באכסניה הישנה. השינוי שחל - הלא הוא בסוסים ובמרכבה שלנו, יתכבדו הסוסים ותתכבד העגלה ברווחה בביתו של העשיר...

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

רבי חיים סינאוני - כז' אדר

מגדולי חכמי תימן. היה רבו של ר' מרדכי שרעבי. היה בקי בספרי החסידות, בשנותיו האחרונות נהג לתת לחלק מתלמידיו את ספרי ר' נחמן מברסלב זיע"א. היה לו יחס פלאי לשמור על כבוד וקדושת הספרים, לא הניח אצבעו על ספר ודאג שיהיה פיסת נייר לשם כך, לא פתח ספר עד הסוף כדי שלא יקרע. הוא צייר בעצמו ציורים נאים בעטיפת הספר כדי למשוך את ליבו לקרוא בו, לעת זקנה שהצטרך לאיזה ספר אמר במדויק את מספר השורה ומקומו של הספר במדף. ר' חיים חלה במעיו, ואושפז בביה"ח בצריפין. הרופאים ציוו לבדודו מיתר החולים כדי שלא ידבקו ממנו, הואיל ונתגלה חשש להימצאות חיידק נדיר שמוצאו בדרום אפריקה בגופו הקדוש. הרופא המטפל קבע, שהדיאגנוזה הרפואית מורה על סכנת חיים מיידית לר' חיים, וכדי להצילו יש לנתחו במהירות. אך ר' חיים סירב בכל תוקף ואמר לו: כתוב "אל תיראי תולעת-יעקב", הרופאים חושבים שתולעים וחיידקים מסתובבים בגופי. זוהי טעות! לא תולעים גשמיות נמצאות בקרבי אלא תולעת ספרים, ולפיכך אין לי ממה להתיירא. יודע אתה שבביתני ניצבת ספריה ענקית בת אלפי ספרים, ויותר ממה שכתוב בהם יש בבני מעי..." כאשר נתבקש לעשות לפחות צילום רנטגן, הוסיף: "אך- בצלם יתהלך איש", אך לשון מיעוט הוא, אל לרופאים לחשוב שעפ"י צילומים הם יקבעו את חיי. הרופא נכנס לשכנעו שוב שיבצע את הניתוח. אמר ר' חיים, "מילדותי נמנעתי מלאכול מעדנים ותענוגות עולם והסתפקתי באכילת עשבים בלבד. אילו ניסית אתה לאכול מה שאני אכלתי מנעוריי ועד עתה, לא היית מחזיק מעמד אפילו שלושה ימים... לא אעשה הניתוח, ואף איני מוכן לעבור צילום". לבסוף נעשתה למחרת בדיקה מסויימת, והתברר כי אכן בגופו של ר' חיים לא מסתובבים חיידקים ואף לא תולעים. משראה הרופא את תוצאותיה המדהימות של הבדיקה, התרשם עמוקות מדברי הצדיק שנאמרו ביום אתמול בבטחון רב, ובא לפניו להביע את הערכתו, בתוספת התנצלות. ובו ביום שוחרר הרב מביה"ח לביתו.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

אש תמיד

"אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" (ויקרא ו, ו)

הביא אבא היקר, מקים עולה של תורה בארץ ישראל, רבינו ירום אברג'ל, שמהפסוק הזה "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה", אנחנו לומדים שיש מצוות עשה להיות אש יקודה על המזבח תמיד, וכן כתב הרמב"ם (בהלכות תמידין ומוסיפין)

ולכן, הייתה בראש המזבח מערכת עצים מיוחדת - חוץ מהמערכה הגדולה שעליה הקריבו את הקרבנות, והמערכה הקטנה שממנה לקחו אש לקטורת בכל יום - שהייתה בוערת תמיד בלי שעשו בה שום דבר, וכל תכליתה היתה לקיים מצות עשה זו שתהיה אש יוקדת בראש המזבח תמיד ללא הפסקה

והביא אבא היקר בספרו הבהיר אמרי נועם שבתלמוד ירושלמי (יומא פ"ד ה"ה) הוסיפו חז"ל הקד' ללמוד ממה שנאמר כאן "אש תמיד תוקד" שאפילו אם הכהנים טמאים ולכן הם לא יכולים להקריב את שאר הקרבנות, בכל זאת עליהם להבעיר את האש הזו על גבי המזבח שלא יהיה הפסק ביקדת האש אפילו רגע אחד, ומבואר שם עוד, שגם כאשר עם ישראל נסעו בכל מסעיהם במדבר במשך 40 שנה, הקפידו לשמור על זה שהאש תשאר דולקת, והיו כופים עליה כלי נחושת ("פסכתר") שהיה מגן עליה מהרוחות החזקות שלא יכבו אותה.

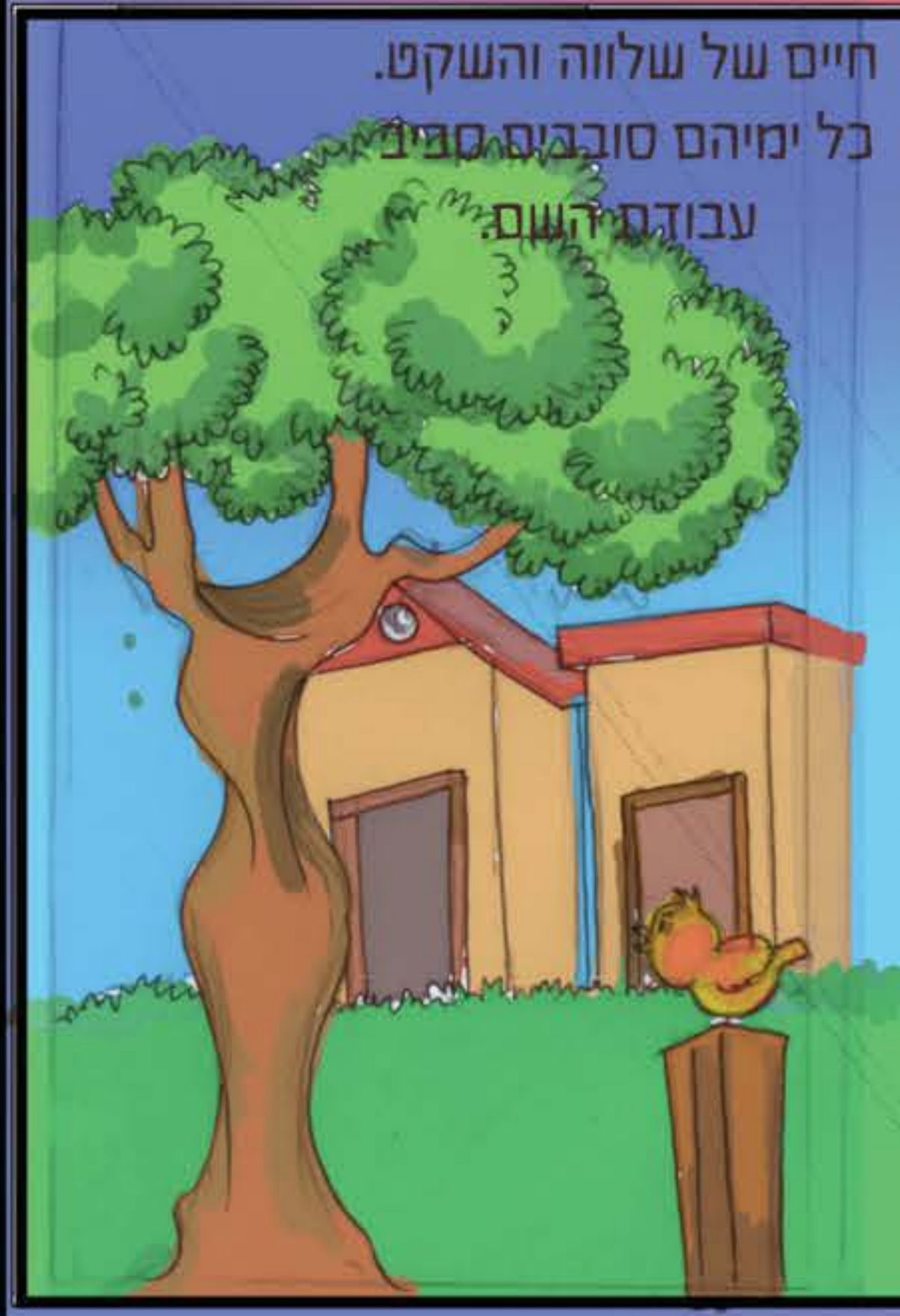
ואבא היקר אומר שבמצווה זו, יש רמז נפלא בעבודת ה', שהנה ביאר הרבי מליובאוויטש זיע"א, באחת משיחותיו הקד' שהמזבח רומז לליבו של כל יהודי ויהודי, ואש המזבח רומזת לאש האהבה היוקדת בליבו של כל יהודי כלפי הקב"ה, כמו שנאמר, "עזה כמוות אהבה... רשפיה רשפיה אש שלהבתיה" ("שה"ש ח,ו). ולפעמים עוברות על האדם תקופות קשות, מלאות בנסיונות כבדים ובנפילות רוח שונות ומשונות, וחס ושלום דועכת בליבו אש האהבה לה' יתברך, ולתורתו הקד' ולמצוותיו הנעימות, עד שנדמה כי עוד מעט קט ותכבה ח"ו לגמרי. ולכן באה התורה ומצווה אותנו "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" שאפילו בתקופות של נפילה תמיד ידאג לכך שאש האהבה לבורא עולם לא תכבה לגמרי ח"ו, ואפילו אם תהיה קטנה ביותר, ובלבד שלא תכבה לגמרי ח"ו.

לא שלטה האש / א'

רב העיירה היה הצדיק רבי משה איזער זצ"ל.
(הוא מוזכר לשבח בספר "יסוד ושורש העבודה").

חיים של שלווה והשקט.
כל ימיהם סובבים סביב
עבודת השם.

עיירה יהודית בפולין.
תושביה, יהודי העיירה, אנשים של צורה.
יראי שמים בתכלית ומדקדקים במצוות.

תוך שעה קלה התייצבו כל
יהודי הכפר על יד ביתו
של רבי משה, רב העיר,
מצפים לשמוע
מה בפיו.

יענקיל?
בעלי הרב מבקש
שתאסוף אליו את
בני הכפר.
דבר מה חשוב
יש לו לומר.
ברגע זה ממש!

ברבות הימים,
בזקנותו,
חלה רבי משה את
חוליו האחרון.
אשתי הצדקת... גשוי נא
לשמשי יענקיל
ובקשי ממנו לאסוף את
כל יהודי העיירה
וודאי וודאי,
מיד אעשה זאת.

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

התרופה של הדור היא לדעת לבלום
את הפה בזמן ולהיזהר מלפגוע
באחרים.

העלון מוקדש:
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן
יהודית אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ שלמה רז בן אסתר ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יורם אברג'ל
יום א' תשע"ז

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000